

Vajikra

3. nisan 5769
28. březen 2009
začátek šabatu: 18:08
konec šabatu: 19:16

Halachické časy
třilin 4:40 | východ slunce 5:47
konec šma 7:54 | 1. mincha 12:39
škia 18:27 | hvězdy 19:00

Šmilův DAF
www.doopravdy.cz/judaismus

Sidra v číslech

24. paraša v Tóře (z 54)

1. v knize Vajikra

obsahuje 21 „paršiot“, 13 otevřených, 8 zavřených skládá se z 111 vět, 1673 slov a 6222 písmen obsahuje 16 micvot, 11 příkazů a 5 zákazů

Alijot v kostce

Kohen: Příkazy o celozápalné oběti OLA z byků, beranů a kozlů.

Levi: Příkazy o celozápalné oběti OLA z holubů a hrdliček. Příkazy o moučné oběti MINCHA.

Šliší: Popis čtyř typů moučné oběti MINCHA.

Revií: Příkaz jiného typu oběti ŠLAMIM (mírová oběť)

Chamiší: Oběti za neúmyslný hřích CHATAT velekněze, Sanhedrinu a knížete.

Šiši: Oběť za neúmyslný hřích CHATAT jednotlivce. Další typ oběti tzv. OLE VEJORED byl určen výši majetku hříšníka.

Švií: Oběť za vinu AŠAM.

Haftara (Ješajahu 43:21-44:21): Kárání lidu, který neplní své patriční povinnosti.

Fotografie týdne

Umm al-Fahm.

Umm al-Fahm, arabsky doslova matka uhlí, je padesátitřicetileté město v Izraeli, kousek od Chaify, ve kterém žije 100% Arabů (99% jsou muslimové). Toto město si za cíl svého protestního pochodu vybrali Židé z „národního tábora“. Jejich nápad projít izraelským městem s izraelskými vlajkami vyvolal vlnu násilností stran místní arabské mládeže, které se rozhodla zaútočit na izraelskou policii dohlížející na klidný (nekrvavý) průběh pochodu, který lze považovat za provokaci. Minimálně za provokaci k zamyšlení, jak to myslí arabští Izraelci se svým státem.

Zdroj informací: ou.org, kaluach.net, jta.org

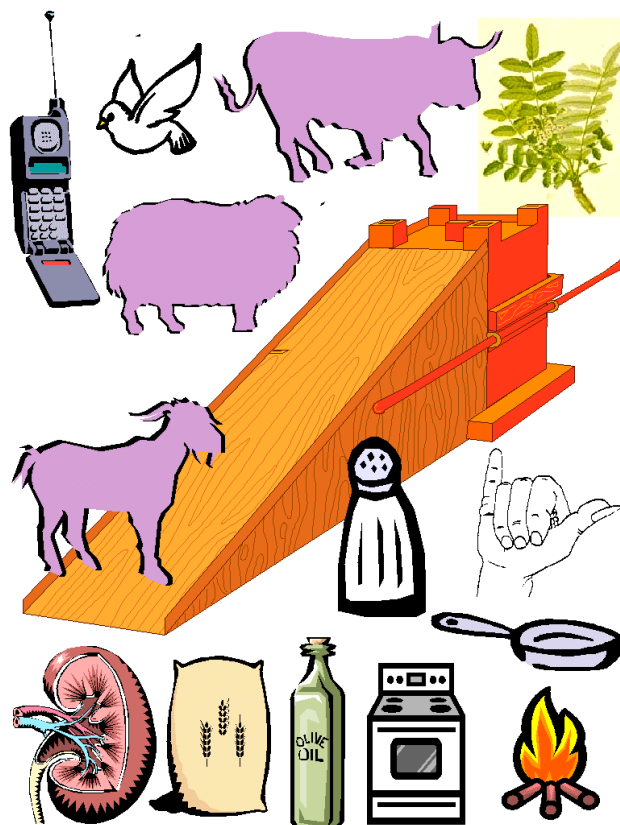
Dvar Tora

I v judaismu jsou určití lidé vyvolení. Král, velekněz, soudci. Jejich vyvolení však vede jen k větší odpovědnosti. Zcela konkrétně nám to Tóra dokazuje v dnešní paraše. Paršat Vajikra se věnuje všemožným obětem. Mimo jiné i obětem za spáchaný neúmyslný hřích CHATAT. Ještě dříve, než se Tóra i jen zmíní o provinění řadového občana, už vypočítává, jaké zvíře a jak má obětovat provinilý velekněz, král a soudce Sanhedrinu. Porovnáme-li jim předepsanou oběť s obětí řadových „poplatníků“, zjistíme, že oběť privilegovaných je mnohem nákladnější. Král, který zhřešil, si musí uvědomit, že jeho provinění má mnohem větší dopad než provinění „obyčejného“ člověka. To je pravý opak poslanecké imunity, pravý opak principu, že to, co je pro řadového občana trestné, se vyvoleným promíjí. V židovství je úcta k soudci, králi a veleknězi samozřejmostí a dokonce povinností. Přesto jim Tóra nic nepromíjí. Ať si „veřejný činitel“ uvědomí, že s úctou a vážností získává i mnohem větší odpovědnost. Odpovědnost bez výhod.

Věděli jste, že...

1. března 1920 – zemřel (v přestřelce u Tel Chaj) Josef Trumpeldor ...

více na www.doopravdy.cz/judaismus

Sacrifices vs. Fasting

When the 4th century scholar Rav Sheshet fasted, he would add the following request to his Amidah (Standing) prayer:

"Master of the Universe! You know that when the Temple stood, a person who sinned would bring a sacrifice. Although only the fats and blood would be offered on the altar, the person would be granted atonement.

Now I have fasted, and my fat and my blood have diminished. May it be Your Will that the lessening of my fat and my blood should be considered as if I offered them on the altar, and my offering was accepted." [Berachot 17a]

Rav Sheshet's prayer is inspiring, but it makes one wonder: Why should one go to the trouble of bringing a sacrifice if the same atonement may be achieved through fasting?

His prayer draws our attention to a second issue. Why were only the fats and blood of sin sacrifices ("chatat" and asham) offered up on the altar?

Two Types of Sin

Regarding the offering of fats and blood, Rav Kook explained that there are two major motivations for sin. Some sins are the result of overindulgence in sensual pleasures and excessive luxuries. These wrongdoings are appropriately atoned by offering the fats.

The second category of transgressions is motivated by actual need: hunger and poverty. Great pressures can tempt one to lie, steal, even murder. The corresponding atonement for these sins is through the blood of the offering.

The Disadvantage of Fasting

By fasting, we can attain atonement in a way similar to the sacrifice of fats and blood in the Temple service. However, there is an important distinction between fasts and sacrifices. Offering a sacrifice in the holy Temple instilled the powerful message that it should be the offender's blood spilled and body burned, were it not for God's kindness in accepting a substitute and a ransom. This visceral experience was a humbling encounter, subduing one's negative traits and desires.

Fasting, on the other hand, weakens all forces of the body. Just as chemotherapy treatment poisons other parts of the body as it fights the cancer, so too, fasting saps both our positive and negative energies. Fasting has the unwanted side effect of weakening our strength and energy to help others, to perform mitzvot, to study Torah, and so on.

Rabbi Abraham Isaac Kook (1865-1935)

Oběti nebo půsty?

Když se rav Šešet, učenec ze čtvrtého století, postil, přidával do své modlitby Amida (Šmone esre) tuto modlitbu:

„Pane světa! Ty víš, že dokud stál chrám, člověk, který zhřešil, mohl přinést oběť. Ačkoli se oltáři obětovaly pouze tuk a krev, byl obětující ujištěn o prominutí a usmíření.

Já jsem se nyní postil a mého tuku a krve ubylo. Ať je to Tvá vůle, aby byl úbytek mého tuku a krve považován, jako kdybych je obětoval na oltáři a má oběť byla přijata.." [traktát Berachot 17a]

Rav Šešetova modlitba je zajímavá a podnětná, ale jednomu je třeba se divit: Pokud by vše bylo tak, jak uvádí, tak proč by se kdy lidé namáhali přinášet oběti do Chrámu, když by stejného očistění mohli dosáhnout půstem?

Jeho modlitba upoutává naši pozornost k jiné otázce. Proč byly z oběti za hřích (AŠAM) obětovány na oltáři jen tuky a krev?

Dva typy hřichu

Při vysvětlování smyslu obětování tuku a krve, zmiňuje rav Kook, že existují dva hlavní důvody hřichů. Některé hřichy jsou výsledkem slabosti v oblasti smyslných tužeb a touhy po luxusu. Tyto činy jsou vhodné usmířit obětí tuků.

Druhý typ hřichu je motivován reálnými potřebami a pramení například z hladu či chudoby. Velký tlak může vést ke lži, krádeži a dokonce i k vraždě. Odpovídajícím očistěním za tyto hřichy je obětování krve.

Nevýhody půstů

Půsty můžeme dosáhnout očistění a usmíření podobně jako obětováním krve a tuků v chrámu. Přesto je důležité rozlišovat mezi půsty a obětmi. Přinesení oběti za hřích v Chrámu mělo být jasným signálem, že to měla spíš být viníková krev, která měla být prolita, a viníkův tuk, který měl být spálen, pokud by Bůh ve své milosti nepřijal náhradní řešení a vykoupení. Tato tělesná zkušenost byla pokořujícím střetem, v jehož důsledku se člověk učil ovládnout své záporné vlastnosti a zakázané touhy.

Půst, na straně druhé, oslabuje všechny síly člověka, stejně jako chemoterapie otravuje i jiné části těla než ty, které bojují s rakovinou. Půst prostě vysává naši pozitivní i negativní energii. Hladovění tak má nežádoucí vedlejší účinky - oslabení síly, kterou bychom jinak mohli napřít k pomoci jiným, ke konání micvot, ke studiu Tóry, a tak dále.

Rav Abraham Isaac Kook (1865-1935)